

село Шипка. Тукъ заематъ здрави позиции и решаватъ да умратъ, но да не пуснатъ анадолцитѣ да минатъ Балкана и навлѣзатъ въ северна България. Турцитѣ опожарили Стара Загора, много села, Карлово, Калоферъ, избили много хора. Тѣзи, що се отървали, избѣгали при руситѣ задъ Балкана и тамъ бѣха настанени по българскитѣ села на подслонъ и прехрана.

Славната Шипка. — Сюлейманъ паша стигна до Шипка, напъна се да разбие руситѣ и българскитѣ опълченци въ прохода Св. Никола и да се спусне въ Габрово, а оттамъ въ Дръново и Търново.

Ала защитницитѣ на прохода решиха да умратъ, но да не допуснатъ на Сюлеймана да мине Стара-планина. И се захванаха тогава паметнитѣ славни боеве между турцитѣ отъ една страна и руситѣ и българитѣ отъ друга. На българскитѣ опълченци бѣха оставени най-важнитѣ позиции. И тѣ се показаха храбри тѣхни защитници. Най-страшитѣ боеве станаха на 9, 10, 11 августъ (ст. календаръ) — 26, 27 и 28 августъ по новия календаръ.

Българскитѣ дружини се показаха достойни синове на България. Заедно съ руситѣ, тѣ се биха като лъвове, отблъснаха ордитѣ на Сюлеймана и спасиха българскитѣ земи отъ робство и разорение.

Следъ като се опитваха по всѣкакъвъ начинъ и не можаха да минатъ, турцитѣ се спрѣха на своитѣ позиции по околнитѣ върхове. Пристигна и генералъ Радецки съ войска на помощъ. Руситѣ се засилиха и турската опасностъ вече премина.

Настъпи грозна зима. Заледениха се рѣкитѣ, покри се земята съ дебелъ снѣгъ. Рускитѣ и българскитѣ защитници трѣбваше да стоятъ въ око-